

римъ; прочее, като се бѣхъ забакналь съ товаретъ си, стигнахъ отряда чакъ на бивуака; стъмнило се бѣше да търсѣмъ Столѣтова не ми се искаше, безсилието и тѣжъ ме натиснахъ, щото, като постлахъ подъ себѣ си чето, тоя часъ заспахъ и съмъ преспалъ до разсѣиване

#### 14-ий АВГУСТЪ.

Сутрѣнѣта рано се зачуха артиллерийски гърмеже многострадалнитѣ Шибченски височини; душата болей за налитѣ тамъ защитници, време е и малко почивка да се даде. Прочее, отъ надоплитѣ отъ кѣмъ позицията узъме, че собствено никакъвъ бой нѣма, че турцитѣ не идатъ, а отвориле само силенъ артиллерийски бой; нѣмъ батареи отговаряле твърдѣ живо.

Слава Богу! отстояхме, дѣто ще се каже, Шибката

Генералъ Столѣтовъ ме покани да си похапнемъ; се бѣше расположилъ край рѣкичката, подъ едно го клончесто дърво. Похапката, разбира се, походна. Не се и половинъ часъ, ето че доведоха подъ конвой единъ шпионинъ; спорѣдъ увѣряванията на свидѣтели българи, той бикалялъ по близкитѣ височини, разглѣждалъ расположен на нашия малкъ отрядъ, а когато го уловили, то той ушешенъ обяснилъ, че събира говежди рокове; и дѣйствиелно при него се намѣри торба и въ нея единъ само рогъ. дозрѣния, разбира се, много, нѣ рѣшителни знакове нѣ. Свидѣтелитѣ българи потвърждаватъ твърдѣ основателно. между мѣстнитѣ жители не ще се намѣри човѣкъ, който дойде въ такава минута на позицията, до ходи по Шибченскитѣ височини и да се излага на всѣкакъвъ видъ опасности, всичко за такава ничтожна печалба. На увѣрявания пѣкъ на „шпионина“, че и той е българинъ, свидѣтелитѣ държаха, че той не е българинъ, а помакъ \*). Положени на началника въ такъвъ случай е до крайностъ затрѣнително: да отпуснешъ шпионина, било би безразсѣдно, а

\*) т. е. българинъ — мохомеданинъ; спорѣдъ увѣряването православнитѣ българи, помацитѣ сѣ още по фанатични, още по свирѣ